

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

7^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 28 Φεβρουαρίου 2019 με την εξής σύνθεση:
Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου Πρόεδρος, Μιχαήλ Σειραδάκης-Εισηγητής και
Χρυσάνθη Ζαράρη, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 22.01.2019 Προδικαστική Προσφυγή, με Γενικό
Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 84/23.01.2019 της Μονοπρόσωπης
Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «.....» που εδρεύει
στον ....., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου (εφεξής αναθέτουσα αρχή) και

Της παρεμβαίνουσας Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία
«.....» και διακριτικό τίτλο «.....» που εδρεύει στον
....., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την Προδικαστική Προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να
ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 1639/2018 (ΑΔΑ: 7ΣΒ77ΛΩ-Β0Ι) Απόφαση (Απόσπασμα
από το Πρακτικό της 50/21.12.2018 συνεδρίασης, θέμα 44^ο: Έγκριση
αξιολόγησης φακέλων – δικαιολογητικών επιτροπής διαγωνισμού επιλογής
αναδόχου Σύμβασης Προμήθειας «ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ
ΧΩΡΩΝ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ») της Οικονομικής
Επιτροπής της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, δυνάμει της οποίας εγκρίθηκε
ομόφωνα το υπ' αριθμ. 35/2018/09.11.2018 Πρακτικό της Γνωμοδοτικής
Επιτροπής Διαγωνισμών & Διαδικασιών Ανάθεσης Δημοσίων Συμβάσεων του
Ν. 4412/2016 της Περιφερειακής Ενότητας Σάμου, κατά το μέρος που έκανε
αποδεκτή τη συμμετοχή της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον

διακριτικό τίτλο «.....» και ήδη παρεμβαίνουσας στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, ήτοι αυτό της αποσφράγισης και αξιολόγησης των φακέλων οικονομικής προσφοράς για την ΟΜΑΔΑ 1 του διαγωνισμού.

Με την ασκηθείσα παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα αιτείται να γίνει δεκτή η παρέμβασή της, να απορριφθεί η υπό κρίση προσφυγή, να επικυρωθεί η προσβαλλόμενη 1639/2018 Απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου με θέμα 44^ο: Έγκριση αξιολόγησης φακέλων – δικαιολογητικών επιτροπής διαγωνισμού επιλογής αναδόχου Σύμβασης Προμήθειας «ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ», ώστε να αναγνωριστεί ότι η προσφορά της παρεμβαίνουσας πληροί όλες τις τεχνικές προδιαγραφές της μελέτης, να επικυρωθεί η αποδοχή της συμμετοχής της παρεμβαίνουσας κατά το στάδιο ελέγχου των δικαιολογητικών συμμετοχής, της αποσφράγισης των φακέλων των τεχνικών προδιαγραφών και να επικυρωθεί η απόφαση αποδοχής της παρεμβαίνουσας στο επόμενο στάδιο της αποσφράγισης και αξιολόγησης φακέλων οικονομικής προσφοράς για την ΟΜΑΔΑ 1 του διαγωνισμού.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Μιχαήλ Σειραδάκη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου ως Αναθέτουσα Αρχή προκήρυξε Δημόσιο Ανοιχτό Διαγωνισμό, με αριθμό απόφασης Διακήρυξης 359/19.03.2018 και Αριθμό Συστήματος Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.) 55893,1, η οποία αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.) στις 20.09.2018, με μοναδικό κωδικό-Αριθμό Διαδικτυακής Ανάρτησης Μητρώου (Α.Δ.Α.Μ.) 18PROC003716705, με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, βάσει τιμής, για την ανάδειξη αναδόχου για την προμήθεια «ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Αριθμός Απόφασης: 295/2019

ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ», (CPV 39111200-5 για την ΟΜΑΔΑ 1 του διαγωνισμού και 39130000-2, 42959000-3, 39515410-2, 34928480-6, 39224310-4, 39712300-9, 38622000-1, 44421710-7, 39113300-0, 38650000-6 για την ΟΜΑΔΑ 2 του διαγωνισμού), εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης ποσού εκατόν εβδομήντα χιλιάδων τριακοσίων δεκαεπτά ευρώ (170,317,00 €) συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 17%, ήτοι προϋπολογισμού χωρίς Φ.Π.Α. εκατόν σαράντα πέντε χιλιάδων πεντακοσίων εβδομήντα ευρώ και είκοσι οκτώ λεπτών (145.570,28 €), επιμεριζόμενου σε ποσό εκατόν τριών χιλιάδων διακοσίων ευρώ (103.200,00 €) για την ΟΜΑΔΑ 1 και σε ποσό σαράντα δύο χιλιάδων τριακοσίων εβδομήντα ευρώ και είκοσι οκτώ λεπτών (42.370,28 €) για την ΟΜΑΔΑ 2, διάρκειας πέντε (5) μηνών, με καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών την 15^η Οκτωβρίου 2018 και ώρα 15:00 μ.μ. Η προσφεύγουσα εταιρεία υπέβαλε εμπρόθεσμα στις 15.10.2018 και ώρα 12:22:02 μ.μ. την υπ' αριθμ. 112980 προσφορά της στον ανωτέρω Διαγωνισμό και πλέον με την υπό κρίση Προσφυγή της, η οποία κατατέθηκε στο Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. στις 22.01.2019, στρέφεται κατά της υπ' αριθμ. 1639/2018 (ΑΔΑ: 7ΣΒ77ΛΩ-Β0Ι) Απόφασης (Απόσπασμα από το Πρακτικό της 50/21.12.2018 συνεδρίασης, θέμα 44^ο: Έγκριση αξιολόγησης φακέλων – δικαιολογητικών επιτροπής διαγωνισμού επιλογής αναδόχου Σύμβασης Προμήθειας «ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ») της Οικονομικής Επιτροπής της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, η οποία αναρτήθηκε στο Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. στις 15.01.2019, οπότε και έλαβε πλήρη γνώση της η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα εταιρεία κατέθεσε στις 22.01.2019 στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. την υπό κρίση Προσφυγή της και την κοινοποίησε στην Α.Ε.Π.Π. στις 24.01.2019.

2. Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται στην υπό κρίση Προσφυγή της ότι η Αναθέτουσα Αρχή έκρινε εσφαλμένα με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που έκανε αποδεκτή τη συμμετοχή της παρεμβαίνουσας στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, ήτοι αυτό της αποσφράγισης και αξιολόγησης των φακέλων οικονομικής προσφοράς για την

Αριθμός Απόφασης: 295/2019

ΟΜΑΔΑ 1 του διαγωνισμού, για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται στην υπό κρίση προσφυγή.

3. Επειδή, η προσφεύγουσα αιτείται να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή της, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 1639/2018 (ΑΔΑ: 7ΣΒ77ΛΩ-Β0Ι) Απόφαση (Απόσπασμα από το Πρακτικό της 50/21.12.2018 συνεδρίασης, θέμα 44^ο: Έγκριση αξιολόγησης φακέλων – δικαιολογητικών επιτροπής διαγωνισμού επιλογής αναδόχου Σύμβασης Προμήθειας «ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ») της Οικονομικής Επιτροπής της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, δυνάμει της οποίας εγκρίθηκε ομόφωνα το υπ' αριθμ. 35/2018/09.11.2018 Πρακτικό της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Διαγωνισμών & Διαδικασιών Ανάθεσης Δημοσίων Συμβάσεων του Ν. 4412/2016 της Περιφερειακής Ενότητας Σάμου, κατά το μέρος που έκανε αποδεκτή τη συμμετοχή της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» κατά το στάδιο ελέγχου των δικαιολογητικών συμμετοχής, της αποσφράγισης των φακέλων των τεχνικών προδιαγραφών και κρίθηκε ότι η προσφορά της εν λόγω εταιρείας πληροί όλες τις τεχνικές προδιαγραφές της μελέτης και αποφασίσθηκε η αποδοχή της ως άνω εταιρείας στο επόμενο στάδιο ήτοι αυτό της αποσφράγισης και αξιολόγησης φακέλων οικονομικής προσφοράς καθώς και κάθε προγενέστερη ή μεταγενέστερη συναφής πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής και να απορριφθεί η προσφορά της παρεμβαίνουσας λόγω μη συμμόρφωσης του φακέλου των δικαιολογητικών της συμμετοχής της και των προσφερόμενων ειδών με τους όρους της διακήρυξης και της μελέτης και να αναδειχθεί η προσφεύγουσα μοναδική συμμετέχουσα στο επόμενο στάδιο της αποσφράγισης και αξιολόγησης φακέλων οικονομικής προσφοράς για την ΟΜΑΔΑ 1 του διαγωνισμού.

4. Επειδή, η Προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

Αριθμός Απόφασης: 295/2019

5. Επειδή, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 (κωδικός e-παραβόλου 255248691959 0326 0090), ποσού εξακοσίων ευρώ (600,00 €), όπως εξοφλήθηκε και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.).

6. Επειδή, ο επίδικος Διαγωνισμός, εμπίπτει ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016.

7. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. β), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 120, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016.

9. Επειδή, η Προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. α) του Ν. 4412/2016.

10. Επειδή, στις 23.01.2019, η Αναθέτουσα Αρχή προέβη στην κοινοποίηση της υπό εξέταση Προσφυγής σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, μέσω της «επικοινωνίας» του Διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.

11. Επειδή, παραδεκτά και εμπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, κατατέθηκε στις 31.01.2019 στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ., η από 31 Ιανουαρίου 2019 παρέμβαση της Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» που εδρεύει στον ....., όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η δε παρεμβαίνουσα, έχει προφανές έννομο συμφέρον από την απόρριψη της ως άνω Προδικαστικής

Αριθμός Απόφασης: 295/2019

Προσφυγής, αφού προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της διαμορφωθείσας κατάστασης, δεδομένου ότι η προσφορά της κρίθηκε κατά το στάδιο αξιολόγησης των δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικής προσφοράς και έχει γίνει ήδη αποδεκτή στο επόμενο στάδιο της αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών για την ΟΜΑΔΑ 1 του διαγωνισμού. Επομένως, η ασκηθείσα, κατά τα ανωτέρω παρέμβαση, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

12. Επειδή, η Αναθέτουσα Αρχή, προσκλήθηκε, από την Πρόεδρο του 7^{ου} Κλιμακίου, δυνάμει της υπ' αριθμ. 114/24.01.2019 Πράξης της «Περί Ορισμού Ημερομηνίας Εξέτασης Προδικαστικής Προσφυγής και Εισηγητή – Κλήση Αναθέτουσας Αρχής προ Χορήγησης Προσωρινών Μέτρων», η οποία της κοινοποιήθηκε στις 24.01.2019 και υπέβαλε, εντός της οριζόμενης προθεσμίας και συγκεκριμένα στις 29.01.2019, στο οικείο Κλιμάκιο, τις προβλεπόμενες από το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 9 παρ. 1 του ΠΔ 39/2017, απόψεις της, σχετικά με την υπό κρίση προσφυγή.

13. Επειδή, στην κρινόμενη Προσφυγή, η προσφεύγουσα εταιρεία, η οποία υπέβαλε παραδεκτά προσφορά στον εν λόγω διαγωνισμό, προσδιορίζει επακριβώς και με πλήρη σαφήνεια τους λόγους εκείνους που δικαιολογούν την επίκληση βλάβης εκ μέρους της, λόγω του ότι η προσφορά της κρίθηκε στο στάδιο της αξιολόγησης των δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικών προσφορών και έγινε αποδεκτή στο επόμενο στάδιο της αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών και έτσι σε περίπτωση απόρριψης της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, θα μείνει ως μοναδική υποψήφια του εν λόγω διαγωνισμού και συνεπακόλουθα θεμελιώνει βάσιμα το πως στοιχειοθετείται εκ μέρους της η ύπαρξη άμεσου, προσωπικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για την προσβολή της υπ' αριθμ. 1639/2018 (ΑΔΑ: 7ΣΒ77ΛΩ-Β01) Απόφασης (Απόσπασμα από το Πρακτικό της 50/21.12.2018 συνεδρίασης, θέμα 44ο: Έγκριση αξιολόγησης φακέλων – δικαιολογητικών επιτροπής διαγωνισμού επιλογής αναδόχου Σύμβασης Προμήθειας «ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ

KENTΡΟΥ») της Οικονομικής Επιτροπής της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, κατά το μέρος που έκανε αποδεκτή τη συμμετοχή της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» και ήδη παρεμβαίνουσας στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, ήτοι αυτό της αποσφράγισης και αξιολόγησης των φακέλων οικονομικής προσφοράς για την ΟΜΑΔΑ 1 του διαγωνισμού.

Νομίμως και παραδεκτώως φέρεται προς εξέταση ενώπιον του 7^{ου} Κλιμακίου της Α.Ε.Π.Π.

14. Επειδή, στο άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) που είναι εφαρμοστέος στον επίμαχο διαγωνισμό, ορίζεται ότι: *«Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης.*

Ο σχεδιασμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δεν γίνεται με σκοπό την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Βιβλίου (άρθρα 3 έως 221) ή τον τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού. Ο ανταγωνισμός θεωρείται ότι περιορίζεται τεχνητά όταν οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων.

Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων.».

15. Επειδή, στο άρθρο 80 «Αποδεικτικά μέσα» παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), ορίζεται ότι: *«Οι αναθέτουσες αρχές*

μπορούν να απαιτούν τα πιστοποιητικά, τις βεβαιώσεις και τα λοιπά αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 4 και 5 και στο Παράρτημα XII του Προσαρτήματος Α', ως απόδειξη της μη ύπαρξης λόγων αποκλεισμού, όπως αναφέρονται στα άρθρα 73 και 74 και της πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής, σύμφωνα με τα άρθρα 75 και 76. Οι αναθέτουσες αρχές δεν απαιτούν αποδεικτικά μέσα, πλην εκείνων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 82. Όσον αφορά το άρθρο 78, οι οικονομικοί φορείς μπορούν να στηρίζονται σε οποιοδήποτε κατάλληλο μέσο προκειμένου να αποδείξουν στην αναθέτουσα αρχή ότι θα έχουν τους αναγκαίους πόρους στη διάθεσή τους.».

16. Επειδή, στο άρθρο 82 «Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης» παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (άρθρο 62 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) ορίζεται «Οι αναθέτουσες αρχές, εάν απαιτούν την προσκόμιση πιστοποιητικών εκδιδόμενων από ανεξάρτητους οργανισμούς που βεβαιώνουν ότι ο οικονομικός φορέας συμμορφώνεται με ορισμένα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της προσβασιμότητας για άτομα με ειδικές ανάγκες, παραπέμπουν σε συστήματα διασφάλισης ποιότητας τα οποία βασίζονται στη σχετική σειρά ευρωπαϊκών προτύπων και έχουν πιστοποιηθεί από διαπιστευμένους οργανισμούς. Οι αναθέτουσες αρχές αναγνωρίζουν ισοδύναμα πιστοποιητικά από οργανισμούς εδρεύοντες σε άλλα κράτη-μέλη. Επίσης, κάνουν δεκτά άλλα αποδεικτικά στοιχεία για ισοδύναμα μέτρα διασφάλισης ποιότητας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δεν είχε τη δυνατότητα να αποκτήσει τα εν λόγω πιστοποιητικά εντός των σχετικών προθεσμιών για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο ίδιος, υπό την προϋπόθεση ότι ο οικονομικός φορέας αποδεικνύει ότι τα προτεινόμενα μέτρα διασφάλισης ποιότητας πληρούν τα απαιτούμενα πρότυπα διασφάλισης ποιότητας.».

17. Επειδή, στο άρθρο 91 «Λόγοι απόρριψης προσφορών» του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:

Αριθμός Απόφασης: 295/2019

α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης.

β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102.

γ) Για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 102.

δ) Η οποία είναι εναλλακτική προσφορά, αν τέτοια δεν επιτρέπεται ή, αν επιτρέπεται, δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις των εγγράφων της σύμβασης.

ε) Η οποία υποβάλλεται από έναν προσφέροντα που έχει υποβάλει δύο ή περισσότερες προσφορές εκτός αν επιτρέπεται η υποβολή εναλλακτικής προσφοράς. Ο περιορισμός αυτός ισχύει, υπό τους όρους της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 73 και στην περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων με κοινά μέλη, καθώς και στην περίπτωση οικονομικών φορέων που συμμετέχουν είτε αυτοτελώς είτε ως μέλη ενώσεων.

στ) Προσφορά υπό αίρεση.

ζ) Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης έργου, μελέτης ή παροχής τεχνικών και λοιπών συναφών επιστημονικών υπηρεσιών στις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 2 του άρθρου 95.

η) Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης προμηθειών ή γενικών υπηρεσιών, προσφορά η οποία θέτει όρο αναπροσαρμογής, χωρίς αυτό να προβλέπεται από τα έγγραφα της σύμβασης ή, εφόσον στα έγγραφα της σύμβασης προβλέπεται η κατάθεση δειγμάτων, η μη προσήκουσα κατάθεση τους.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται αναλόγως στο πλαίσιο της διαδικασίας αξιολόγησης των αιτήσεων συμμετοχής στην κλειστή διαδικασία, τη διαδικασία του ανταγωνιστικού διαλόγου, στην ανταγωνιστική διαδικασία με διαπραγμάτευση ή στη σύμπραξη καινοτομίας.».

18. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 2.2.9 με τίτλο «Κανόνες απόδειξης ποιοτικής επιλογής» της Διακήρυξης, παρ. 2.2.9.2 με τίτλο «Αποδεικτικά μέσα», υποσημείωση 50 του κειμένου της διακήρυξης (σελ. 20), ορίζεται ότι: «*Σχετικά με την κατάργηση της υποχρέωσης υποβολής πρωτοτύπων ή επικυρωμένων αντιγράφων εγγράφων σε διαγωνισμούς δημοσίων συμβάσεων διευκρινίζονται τα εξής:*

1. *Απλά αντίγραφα δημοσίων εγγράφων:*

Γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά ευκρινή φωτοαντίγραφα των πρωτοτύπων ή των ακριβών αντιγράφων των δημοσίων εγγράφων, που έχουν εκδοθεί από τις υπηρεσίες και τους φορείς της περίπτωσης α' της παρ. 2 του άρθρου 1 του νόμου 4250/2014. Σημειωτέον ότι η παραπάνω ρύθμιση δεν καταλαμβάνει τα συμβολαιογραφικά έγγραφα (λ.χ. πληρεξούσια, ένορκες βεβαιώσεις κ.ο.κ.), για τα οποία συνεχίζει να υφίσταται η υποχρέωση υποβολής κεκυρωμένων αντιγράφων.

2. *Απλά αντίγραφα αλλοδαπών δημοσίων εγγράφων:*

Επίσης, γίνονται αποδεκτά ευκρινή φωτοαντίγραφα από αντίγραφα εγγράφων που έχουν εκδοθεί από αλλοδαπές αρχές, υπό την προϋπόθεση ότι αυτά είναι νομίμως επικυρωμένα από την αρμόδια αρχή της χώρας αυτής, και έχουν επικυρωθεί από δικηγόρο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 36 παρ. 2 β) του Κώδικα Δικηγόρων (N4194/2013). Σημειώνεται ότι δεν τίγονται και εξακολουθούν να ισχύουν, οι απαιτήσεις υποβολής δημοσίων εγγράφων με συγκεκριμένη επισημείωση (APOSTILLE), οι οποίες απορρέουν από διεθνείς συμβάσεις της χώρας (Σύμβαση της Χάγης) ή άλλες διακρατικές συμφωνίες (βλ. και σημείο 6.2.)

3. *Απλά αντίγραφα ιδιωτικών εγγράφων:*

Γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά ευκρινή φωτοαντίγραφα από αντίγραφα ιδιωτικών εγγράφων τα οποία έχουν επικυρωθεί από δικηγόρο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 36 παρ. 2 β) του Κώδικα Δικηγόρων (N 4194/2013), καθώς και ευκρινή φωτοαντίγραφα από τα πρωτότυπα όσων ιδιωτικών εγγράφων φέρουν θεώρηση από υπηρεσίες και φορείς της περίπτωσης α' της παρ. 2 του άρθρου 1 του νόμου 4250/2014.

4. Πρωτότυπα έγγραφα και επικυρωμένα αντίγραφα

Γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά και πρωτότυπα ή νομίμως επικυρωμένα αντίγραφα των δικαιολογητικών εγγράφων, εφόσον υποβληθούν από τους διαγωνιζόμενους.».

19. Επειδή, στο κεφάλαιο 2.3 με τίτλο «Κριτήρια Ανάθεσης» της Διακήρυξης, άρθρο 2.3.1 με τίτλο «Κριτήριο Ανάθεσης» (σελ. 24), ορίζεται ότι: «Κριτήριο ανάθεσης της Σύμβασης είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά: βάσει τιμής εφόσον πληρούνται οι **τεχνικές προδιαγραφές** των ειδών προμήθειας, όπως αυτές αναφέρονται στο **Παράρτημα 3**.».

20. Επειδή, επιπλέον, στο άρθρο 2.4.3 με τίτλο «Περιεχόμενα Φακέλου Δικαιολογητικά Συμμετοχής-Τεχνική Προσφορά» της Διακήρυξης, παρ. 2.4.3.2 (σελ. 27), ορίζεται ότι: «**Η τεχνική προσφορά περιλαμβάνει, επί ποινή αποκλεισμού το ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4), το οποίο πρέπει να συμπληρωθεί ως εξής:**

ΣΤΗΛΗ Α: ΧΩΡΑ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ: Θα αναγράφεται η χώρα προέλευσης, π.χ. Ελλάδα.

ΣΤΗΛΗ Β: ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ/ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ/ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ: Θα αναγράφεται το εργοστάσιο παρασκευής στο οποίο παρασκευάζονται ή συσκευάζονται τα προς προμήθεια είδη. Σε περίπτωση που ο ίδιος ο προσφέρων παρασκευάζει τα προϊόντα θα αναγράφεται το όνομά του ή η επωνυμία του (στην περίπτωση εταιρίας).

ΣΤΗΛΗ Γ: ΜΑΡΚΑ Ή ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΕΙΔΟΥΣ (ΓΙΑ ΟΣΑ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΑΡΚΑ): Θα αναγράφεται η μάρκα/εμπορική ονομασία (brandname) του είδους ή, σε περίπτωση, που δεν πρόκειται για συσκευασμένο προϊόν, η περιγραφική του ονομασία.

ΣΤΗΛΗ Δ: ΠΛΗΡΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ: Θα αναγράφεται η λέξη «**ΝΑΙ**», εφόσον τα προσφερόμενα είδη καλύπτουν όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή. Σημειωτέον ότι η πλήρης συμμόρφωση των ειδών προς τις παραπάνω τεχνικές προδιαγραφές είναι υποχρεωτική.

Οι συμμετέχοντες πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να συμπληρώσουν όλα τα ανωτέρω πεδία όλων των ειδών του τμήματος/των τμημάτων για τα οποία υποβάλουν προσφορά.

Το ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ υπογράφεται, επί ποινή αποκλεισμού, ψηφιακά από:

- α) τον ίδιο τον οικονομικό φορέα (σε περίπτωση φυσικού προσώπου)
- β) το νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου και
- γ) σε περίπτωση κοινοπραξίας, από τον ορισθέντα κοινό εκπρόσωπο.

Η προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο “Τεχνικές Προδιαγραφές” του Παραρτήματος 3 της Διακήρυξης.

Οι οικονομικοί φορείς αναφέρουν το τμήμα της σύμβασης που προτίθενται να αναθέσουν υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπεργολάβους που προτείνουν.».

21.Επειδή, στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3 – ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ της διακήρυξης, (σελ. 46-47), ορίζεται ότι: «[...].

Πλάτη:

Θα είναι κατασκευασμένη από βραδύκαυστη ομογενοποιημένη αφρώδη πολυουρεθάνη πάχους τουλάχιστον 7cm με εσωτερικό μεταλλικό σκελετό ενισχυμένο με ειδικά ελατήρια για καλύτερη άνεση του χρήστη, τοποθετημένη μέσα σε χυτοκαλουπωτό κέλυφος από πολυπροπυλένιο (Copolimer Polypropylene) ελάχιστου πάχους 5mm ώστε να προστατεύονται τα άκρα της επένδυσης. Το κέλυφος πρέπει να είναι φέρον σκελετός και όχι απλό κάλυμμα. Είναι επενδυμένη με ύφασμα στο εμπρός της μέρος.

Έδρα:

Θα είναι κατασκευασμένη από βραδύκαυστη ομογενοποιημένη αφρώδη πολυουρεθάνη πάχους τουλάχιστον 11cm με εσωτερικό μεταλλικό σκελετό ενισχυμένο με ειδικά ελατήρια για καλύτερη άνεση του χρήστη, τοποθετημένη μέσα σε χυτοκαλουπωτό κέλυφος από πολυπροπυλένιο (Copolimer Polypropylene) ώστε να προστατεύονται τα άκρα της επένδυσης. Το κέλυφος

Αριθμός Απόφασης: 295/2019

πρέπει να είναι φέρον σκελετός και όχι απλό κάλυμμα. Είναι επενδυμένη με ύφασμα στο επάνω της μέρος.

Η έδρα πρέπει να είναι αυτόματα ανακλινόμενη βασισμένη σε ειδικό σύστημα που λειτουργεί με διπλό ελατήριο τοποθετημένο εσωτερικά σε ειδική υποδοχή.

[...].

Ύφασμα:

Τα μαξιλάρια της πλάτης και της έδρας των καθισμάτων θα είναι ντυμένα με ύφασμα το οποίο πρέπει να έχει βάρος τουλάχιστον 400gr/m² κα αντοχή σε τριβή τουλάχιστον 100.000 κύκλους (Martindale). Πρέπει να είναι βραδύκαυστο, αδιάβροχο, αλέκιστο, αντιμικροβιακό, αντιμηκυτιακό και ανθεκτικό στην ουρία και στην χλωρίνη. Πρέπει να διαθέτει τα παρακάτω πιστοποιητικά: BS EN 1021-1:2006, BS EN 1021-2:2006, BS EN 14465 Annex A (BS EN ISO 12947-2:1998).

Το χρώμα του υφάσματος θα είναι της επιλογής της Διεύθυνσης Τεχνικών Έργων από δειγματολόγιο το οποίο θα προσκομισθεί.

Πιστοποιητικά:

Τόσο ο κατασκευαστής όσο και ο προμηθευτής (για την περίπτωση που δεν είναι ο ίδιος) θα πρέπει να είναι πιστοποιημένοι κατά ISO 9001:2015 και ISO 14001:2015.

Το κάθισμα (χωρίς το αναλόγιο) πρέπει να διαθέτει τα παρακάτω πιστοποιητικά»
- Μηχανικών αντοχών κατά EN 12727 level 4

- Βραδυκαυστότητας κατά EN ISO 1021-1 και EN 6095-2-2

Το αντιπάνικ αναλόγιο πρέπει να διαθέτει πιστοποιητικό αντοχής.

Το κάθισμα με το αναλόγιο πρέπει να διαθέτει πιστοποιητικό ακουστικής συμπεριφοράς κατά ISO 354-85.

Η προσκόμιση των παραπάνω πιστοποιητικών (και του υφάσματος) είναι υποχρεωτική επί ποινή αποκλεισμού.

Τα πιστοποιητικά του καθίσματος πρέπει να πιστοποιούν το συγκεκριμένο κάθισμα το οποίο μετρήθηκε και όχι με δυνατότητα παραλλαγών π.χ. κάθισμα είτε με πλάτη πλαστική είτε με υφασμάτινη είτε με ξύλινη κλπ.».

22. Επειδή, τέλος, στο άρθρο 1 «Κατάργηση της υποχρέωσης επικυρώσεων αντιγράφων εγγράφων» του «ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α ΜΕΙΩΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΒΑΡΩΝ ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ» του Ν. 4250/2014 «Διοικητικές Απλουστεύσεις-Καταργήσεις, Συγχωνεύσεις Νομικών Προσώπων και Υπηρεσιών του Δημοσίου Τομέα-Τροποποίηση Διατάξεων του ΠΔ 318/1998 (Α 161) και λοιπές ρυθμίσεις» (ΦΕΚ Α΄ 74/26.03.2014) και διόρθωση σφαλμάτων (ΦΕΚ Α΄ 111/07.05.2014), ορίζεται ότι: «*Άρθρο 1 Κατάργηση της υποχρέωσης επικυρώσεων αντιγράφων εγγράφων*

1. Το άρθρο 1 του ν. 2690/1999 (Α 45) τροποποιείται ως εξής:

«Οι διατάξεις του Κώδικα αυτού εφαρμόζονται στο Δημόσιο, στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και στα άλλα νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου, εκτός αν άλλως ορίζεται σε επιμέρους διατάξεις.»

2. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 11 του ν. 2690/1999 (Α 45) καταργούνται και η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«2.α. Οι ρυθμίσεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται στο Δημόσιο, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα Δικαστήρια όλων των βαθμών, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο κράτος ή επιχορηγούνται τακτικώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους, τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3429/2005, καθώς και στα νομικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α.

β. Δεν υφίσταται πλέον η υποχρέωση υποβολής πρωτοτύπων εγγράφων, με την επιφύλαξη της περίπτωσης δ και των εγγράφων που προσκομίζονται για δικαστική χρήση, που έχουν εκδοθεί από τις υπηρεσίες και τους φορείς της περίπτωσης α ή επικυρωμένων αντιγράφων των εγγράφων αυτών από τους ενδιαφερόμενους για το σύνολο των συναλλαγών τους με τις υπηρεσίες και τους φορείς της περίπτωσης α.

Αντί πρωτοτύπων ή επικυρωμένων αντιγράφων, υποβάλλονται και γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά από τις υπηρεσίες και τους φορείς της περίπτωσης α,

ευκρινή φωτοαντίγραφα των πρωτοτύπων εγγράφων που εκδόθηκαν από τις υπηρεσίες και τους φορείς αυτούς ή των ακριβών αντιγράφων τους.

Ομοίως, υποβάλλονται και γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά ευκρινή φωτοαντίγραφα από αντίγραφα ιδιωτικών εγγράφων τα οποία έχουν επικυρωθεί από δικηγόρο, καθώς και ευκρινή φωτοαντίγραφα από τα πρωτότυπα όσων ιδιωτικών εγγράφων φέρουν θεώρηση από υπηρεσίες και φορείς της περίπτωσης α.

Ομοίως, υποβάλλονται και γίνονται υποχρεωτικά αποδεκτά ευκρινή φωτοαντίγραφα από αντίγραφα εγγράφων που έχουν εκδοθεί από αλλοδαπές αρχές και έχουν επικυρωθεί από δικηγόρο.

Οι υπηρεσίες και οι φορείς στους οποίους κατατίθενται φωτοαντίγραφα, κατά τα ανωτέρω, υποχρεούνται να διενεργούν δειγματοληπτικό έλεγχο προκειμένου να εξακριβώσουν την ακρίβεια των στοιχείων που αναγράφονται σε αυτά, σε τουλάχιστον πέντε τοις εκατό (5%) των φωτοαντιγράφων που υποβλήθηκαν κατά το αμέσως προηγούμενο τρίμηνο, ιδίως ζητώντας τη συνδρομή των υπηρεσιών ή των φορέων που εξέδωσαν τα πρωτότυπα. Τα αποτελέσματα αυτού του ελέγχου εν συνεχεία κοινοποιούνται στην καθ ύλην αρμόδια οργανική μονάδα του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Εάν διαπιστωθεί κατά τον υποχρεωτικό ή άλλο έλεγχο ότι υποβλήθηκαν αλλοιωμένα φωτοαντίγραφα, εκτός από τις κυρώσεις που προβλέπονται στην παρ. 6 του άρθρου 22 του ν. 1599/1986 και που επιβάλλονται στον ενδιαφερόμενο, εφόσον η πράξη αυτή δεν τιμωρείται αυστηρότερα από άλλη ποινική διάταξη, η διοικητική ή άλλη πράξη, για την έκδοση της οποίας υποβλήθηκαν τα φωτοαντίγραφα αυτά, ανακαλείται αμέσως.

γ. Οι διοικητικές αρχές και τα ΚΕΠ εξακολουθούν να επικυρώνουν αντίγραφα από το πρωτότυπο ή από το ακριβές αντίγραφο της διοικητικής αρχής (όπως ορίζεται στο άρθρο 1 του ν. 2690/1999 (Α 45), που το εξέδωσε, μόνο στην περίπτωση που αυτά υποβάλλονται από τον ενδιαφερόμενο σε φορείς που δεν εμπíπτουν στις διατάξεις του παρόντος. Αντίγραφα των ανωτέρω επικυρώνονται

και από δικηγόρους ή συμβολαιογράφους, σύμφωνα με τις διατάξεις που δίδουν την άσκηση των λειτουργημάτων τους.

Ομοίως, οι διοικητικές αρχές και τα ΚΕΠ εξακολουθούν να επικυρώνουν αντίγραφα από αντίγραφα ιδιωτικών εγγράφων ή εγγράφων που έχουν εκδοθεί από αλλοδαπές αρχές, τα οποία έχουν επικυρωθεί από δικηγόρο, μόνο στην περίπτωση που αυτά υποβάλλονται σε φορείς που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος.

δ. Η απαίτηση υποβολής πρωτοτύπων εγγράφων, που έχουν εκδοθεί από τις υπηρεσίες και τους φορείς της περίπτωσης α, όταν προβλέπεται ρητά από την κείμενη νομοθεσία, καταργείται με την παρέλευση τριών μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Εντός του προαναφερόμενου χρονικού διαστήματος, με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του κάθε φορά αρμόδιου Υπουργού μπορεί να ορίζεται, κατά περίπτωση, η διατήρηση της απαίτησης υποβολής πρωτοτύπων εγγράφων σε διαδικασίες, εφόσον το επιβάλλουν εξαιρετικοί λόγοι, που αναφέρονται ρητώς σε αυτήν.

«ε. Για τα αντίγραφα των Φύλλων Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ) που έχουν προέλθει από πρωτότυπο ΦΕΚ σε έντυπη μορφή ή από ΦΕΚ σε ηλεκτρονική μορφή που έχει καταχωριστεί στην ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου, ισχύουν ανάλογα οι ρυθμίσεις του άρθρου αυτού. Η προθεσμία της παρ. δ` του άρθρου 1 του Ν.4250/2014, όσον αφορά τα ΦΕΚ, ισχύει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.»

στ." (ε.) Με την επιφύλαξη της περίπτωσης δ, από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καταργείται κάθε ειδική ή γενική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις αυτού.»

*** Η νέα περίπτωση ε`προστέθηκε και η περίπτωση ε`αναριθμήθηκε σε στ` με το άρθρο 24 παρ.1 Ν.4325/2015, ΦΕΚ Α 47/11.5.2015.».

23.Επειδή, στο άρθρο 36 παρ. 2, περίπτωση β) και γ) του Ν. 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων» (ΦΕΚ Α΄ 208/27.09.2013), ορίζεται ότι: «Ομοίως στο έργο του δικηγόρου περιλαμβάνονται:

β) Η έκδοση επικυρωμένων αντιγράφων κάθε είδους εγγράφων. Τα αντίγραφα αυτά έχουν πλήρη ισχύ ενώπιον οποιασδήποτε Δικαστικής ή άλλης Αρχής, καθώς και έναντι ιδιωτών, φυσικών ή νομικών προσώπων.

γ) Η μετάφραση εγγράφων που έχουν συνταχθεί σε ξένη γλώσσα, καθώς και η μετάφραση ελληνικών εγγράφων σε οποιαδήποτε ξένη γλώσσα. Η μετάφραση έχει πλήρη ισχύ έναντι οποιασδήποτε Δικαστικής ή άλλης Αρχής, εφόσον συνοδεύεται από επικυρωμένο αντίγραφο του εγγράφου που μεταφράστηκε και ο δικηγόρος βεβαιώνει ότι έχει επαρκή γνώση της γλώσσας από και προς την οποία μετέφρασε.».

24. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (ΕΑ ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό Διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον Διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Ενόψει τούτων, αλλά και των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων κατά το πνεύμα τόσο της κοινοτικής όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στο Διαγωνισμό. Η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το

Αριθμός Απόφασης: 295/2019

αποτέλεσμα του διαγωνισμού (ΟΛΣΤΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους (ΕΛΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕΛΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Ομοίως, η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκ. 25 και C-599/10, SAG ELV Slovenko κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκ. 27).

25. Επειδή, περαιτέρω, η ρητή παραπομπή της Διακήρυξης σε συγκεκριμένες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τις καθιστά τμήμα του νομικού πλαισίου που διέπει τη διαγωνιστική διαδικασία, το οποίο δεσμεύει, κατά τα ανωτέρω, τόσο τη Διοίκηση όσο και τους υποψηφίους αναδόχους που συμμετέχουν σε αυτήν (ΕΛΣυν 1434/2017). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της Διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοϋλικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο Διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της Διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της

εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕλΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000 και VI Τμήμα ΕΣ 78/2007).

26. Επειδή, ειδικότερα, η διαδικασία ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, όπως η τελευταία αντικατέστησε την Οδηγία 2004/18/ΕΚ, περιείχε ωστόσο όμοια με αυτήν ρύθμιση, διέπεται από την αρχή της διαφάνειας ως βασική προϋπόθεσή της, προς διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων. Ως εκ τούτου συνάγεται ότι όλοι οι όροι και οι λεπτομέρειες διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, με ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού, κατά τρόπο ώστε, αφενός μεν να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και έχοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύσουν με τον ίδιο τρόπο, ώστε κάθε ενδιαφερόμενος αφενός μεν να διαθέτει όλες τις πληροφορίες που του είναι απαραίτητες για να αποφασίσει αν θα μετάσχει ή μη στον προκηρυχθέντα Διαγωνισμό, αφετέρου δε έκαστος ενδιαφερόμενος να έχει, σε περίπτωση συμμετοχής του στο Διαγωνισμό, τις αυτές ακριβώς με τους λοιπούς διαγωνιζόμενους ευκαιρίες κατά το στάδιο προετοιμασίας και υποβολής της προσφοράς του και εκ τρίτου να παρέχεται στην αναθέτουσα αρχή η δυνατότητα να ελέγξει αν όντως οι προσφορές των διαγωνιζομένων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ. Ράικο Δ., «Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων», Αθήνα-Θεσ/νική, 2014, σελ. 177, υπ' αριθμ. 2/23.07.2014 Κατευθυντήρια Οδηγία της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., ΔΕΚ, απόφαση της 29.4.2004, C- 496/99 P, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκ. 111, πρβλ. και αποφάσεις της 20.9.1988, C-31/87, Beentjes, της 25.4.1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54, της 18.10.2001, C-19/00, SIAC Construction Ltd, της 12.12.2002, C-470/99, Universale-Bau AG, της 4.12.2003, C-448/01, EVN AG, Wienstromm GmbH, eVigilo της 12.03.2015, C-538/13, σκέψη 33, Επιτροπή κατά Δανίας, της

Αριθμός Απόφασης: 295/2019

22.06.1993, C-243/89, σκέψη 33, Επιτροπή κατά Βελγίου, της 25.04.1996, C-87/94, σκέψη 51, SIAC Construction, της 18.10.2001, C-19/00, σκέψη 33, Μηχανική, της 16.12.2008, C-213/07, σκέψη 45, MT Højgaard και Züblin, της 24.05.2016, C-396/14, σκέψη 37, Universale-Bau, της 12.12.2002, C-470/99, σκέψη 93, SAG ELV Slovensko κ.λπ., της 29.03.2012, C-599/10, σκέψη 36, καθώς και Manona, της 10.10.2013, C-336/12, σκέψη 31, ΣΤΕ 311/2006 7μ., 3497/2006, 214-5/2011, 1583/2012, ΟΛ. ΕΑ 136/2013, ΕΑ 53/2011, σκ. 23).

27. Επειδή, σχετικά με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό 1.Α), η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η εταιρεία με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» και ήδη παρεμβαίνουσα, δεν υπέβαλε ορθά και σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης, τα δικαιολογητικά συμμετοχής της και ειδικότερα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι: «...*υπέβαλε μη πρωτότυπα ιδιωτικά έγγραφα τα οποία δεν είναι επικυρωμένα αντίγραφα του πρωτοτύπου, ως όφειλαν, αφού στην επικύρωση του δικηγόρου αναγράφεται «Ακριβές αντίγραφο εκ του πρωτοτύπου εγγράφου που εστάλη μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας».* Κατά τα προεκτεθέντα το πρωτότυπο δε βρισκόταν στην κατοχή του δικηγόρου (και ως πρωτότυπο δεν μπορεί να θεωρηθεί αυτό που εστάλη δια ηλεκτρονικής αλληλογραφίας καθώς αυτό είναι προδήλως απλό αντίγραφο) κατά το χρόνο έκδοσης του αντιγράφου (ήτοι της υπογραφής του), αλλά στην κατοχή άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου και επομένως δεν υφίστατο δικαίωμα του δικηγόρου για την έκδοση κυρωμένου αντιγράφου με πλήρη ισχύ πρωτοτύπου. Το προσκομισθέν αντίγραφο ως μη συννόμως επικυρωθέν δεν πληροί τις απαιτήσεις του νόμου και της διακήρυξης και η προσφορά της εν λόγω εταιρείας δεν έπρεπε να γίνει αποδεκτή. Τα μη συννόμως επικυρωμένα ιδιωτικά έγγραφα τα οποία υπέβαλε η εταιρεία ..... είναι: α) Πιστοποιητικό βραδουκαυστότητας υφάσματος EN 1021 (αρ. δοκιμής MT20160017), β) πιστοποιητικό αντοχής υφάσματος EN ISO 12947 (αρ. δοκιμής 008671) και γ) πιστοποιητικό ISO 9001 της εταιρείας .....». Επί του ανωτέρω προβαλλόμενου λόγου, η αναθέτουσα αρχή, δυνάμει του υπ' αριθμ. 4/2019 Πρακτικού, με θέμα: «Απόψεις Γνωμοδοτικής Επιτροπής Διαγωνισμών του άρθρου 221 του Ν.

4412/2016 της Περιφερειακής Ενότητας Σάμου, σχετικά με την προδικαστική προσφυγή της «.....» για την Υπηρεσία «**Επίπλωση αιθουσών και βοηθητικών χώρων Επικούρειου Πολιτιστικού Κέντρου**» με **A/A 55893**», το οποίο κοινοποιήθηκε στην Α.Ε.Π.Π. στις 29.01.2019, αναφέρει ότι: «*Σύμφωνα με την παράγραφο 2.4.3 της διακήρυξης «Επίπλωση αιθουσών και βοηθητικών χώρων Επικούρειου Πολιτιστικού Κέντρου» με A/A 55893» στην παρούσα φάση του διαγωνισμού εξετάζονται:*

1. *Τα Δικαιολογητικά συμμετοχής που είναι:*
  - α) *Το τυποποιημένο έντυπο υπεύθυνης δήλωσης Τ.Ε.Υ.Δ.*
  - β) *Η Εγγύηση συμμετοχής*
2. *Η Τεχνική Προσφορά.*

*Επειδή δεν διευκρινίζεται τόσο στην παράγραφο 2.4.3 όσο και στο Παράρτημα 3 της Διακήρυξης η φάση του διαγωνισμού, στην οποία πρέπει να προσκομιστούν τα Πιστοποιητικά που καλύπτουν τις Τεχνικές Προδιαγραφές, η ακρίβεια, η πληρότητα και η εγκυρότητα αυτών θα εξεταστεί κατά το στάδιο του προσωρινού αναδόχου, όπως ορίζεται στη παραγράφους 3.2.iii) και 2.2.7 σε συνδυασμό με το Παράρτημα 3 της Διακήρυξης.». Ομοίως, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται με την ασκηθείσα παρέμβασή της (σελ. 7-8) ότι: «[...]. Προφανώς η προσφυγούσα δεν αντιλήφθηκε την αλλαγή του Κώδικα Δικηγόρων και ότι πλέον (από το 2013) ο Δικηγόρος δικαιούται να επικυρώνει **κάθε είδους έγγραφα** χωρίς κανένα περιορισμό.*

Κατά τον Κώδικα Δικηγόρων αρκεί να επικυρώνει (όπως έχει δικαίωμα) ο δικηγόρος το αντίγραφο, χωρίς να έχει πλέον σημασία πώς και από ποιόν προμηθεύτηκε το έγγραφο βάσει του οποίου εξέδωσε και επικύρωσε το αντίγραφο. Η αναφορά λοιπόν στην προέλευση του εγγράφου στην οποία προβαίνει ο δικηγόρος που επικύρωσε τα προσαχθέντα από εμένα αντίγραφα είναι εκ περισσού και δεν επηρεάζουν το κύρος της επικύρωσης, αφού την ευθύνη για την βεβαίωση την φέρει ο επικυρών δικηγόρος (αυτή ακριβώς είναι η «δημόσια εξουσία» του που υποχρεωτικά γίνεται δεκτή από όλα τα όργανα του κράτους).

III. Τα παραπάνω ισχύουν για α) Πιστοποιητικό βραδυκαυστότητας υφάσματος EN 1021 (αρ. δοκιμής MT20160017), β) πιστοποιητικό αντοχής υφάσματος EN ISO 12947 (αρ. δοκιμής 008671) και γ) πιστοποιητικό ISO 9001 της εταιρείας .....

Το αυτό ισχύει και για το πιστοποιητικό ISO 14001 της κατασκευάστριας εταιρείας ..... που φέρει την ίδια επικύρωση (προφανώς διέλαθε της προσοχής της προσφεύγουσας).

Το πιστοποιητικό βραδυκαυστότητας της πολυουρεθάνης (αρ. δοκιμής 13-00044-GT-IST) φέρει δύο βεβαιώσεις – επικυρώσεις του δικηγόρου. Στο μεταφρασμένο κείμενο: «Ακριβής μετάφραση από τα πρωτότυπα δύο σελίδων που έχω στα χέρια μου μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας» ενώ στο ξενόγλωσσο κείμενο: «Η συνημμένη μετάφραση δύο σελίδων αφορά τα πρωτότυπα δύο έγγραφα».».

28. Επειδή, από την ενδελεχή επισκόπηση των πληττόμενων εγγράφων (βλ. συνημμένα στην προσφορά της παρεμβαίνουσας ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «EN 1021.1.2.BPAΔΥ.ΥΦΑΣΜ.pdf», «EN 12947.ΤΡΙΒΗ ΥΦΑΣΜ.pdf», «ISO 9001.SYSTEMA.pdf»), αλλά και από τις σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας που διέπουν την επικύρωση εγγράφων (βλ. σκέψεις 22-23 της παρούσας), προέκυψε ότι τα υποβληθέντα εκ μέρους της παρεμβαίνουσας πιστοποιητικά, δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις νόμιμης επικύρωσης, σύμφωνα και με τους αντίστοιχους όρους της διακήρυξης (βλ. σκέψη 18 της παρούσας) και ως εκ τούτου υποβλήθηκαν πλημμελώς, με συνέπεια να πάσχει η προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής, κατά το μέρος που έγινε αποδεκτή η τεχνική προσφορά της παρεμβαίνουσας και στα επόμενα στάδια της διαγωνιστικής διαδικασίας. Συγκεκριμένα, όπως γίνεται παγίως δεκτό (ΣΤΕ 4043/2015, 423/2014), ο κάθε διαγωνιζόμενος όφειλε να υποβάλει, επί ποινή απαραδέκτου, μεταξύ άλλων δικαιολογητικών, πιστοποιητικά, όπως εν προκειμένω τα πληττόμενα, ή άλλο ισοδύναμο πιστοποιητικό σε αντίγραφο ή ευκρινές φωτοαντίγραφο, εφόσον το πρωτότυπο έφερε θεώρηση από υπηρεσίες και φορείς της περιπτώσεως α' του άρθρου 1 του Ν. 4250/2014 ή επικύρωση από

δικηγόρο. Και ναι μεν η επίδικη διακήρυξη προβλέπει ότι ο υποψήφιος πρέπει να προσκομίζει «αντίγραφα» των ως άνω προβλεπομένων πιστοποιητικών, όμως, κατά την ορθή έννοια αυτής, ενόψει των προαναφερθεισών διατάξεων του ισχύοντος εν προκειμένω Ν. 4250/2014, τα προσκομιζόμενα σε φωτοαντίγραφα δικαιολογητικά πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου. Εντούτοις, η επικύρωση επί των εν λόγω υποβληθέντων πιστοποιητικών, τέθηκε επί απλών φωτοαντιγράφων απλών ιδιωτικών έγγραφων, όπως είναι τα αποσταλλέντα στον επικυρούντα δικηγόρο με μήνυμα ηλεκτρονικής αλληλογραφίας (email), τα οποία ωστόσο δεν φέρουν είτε θεώρηση από τις υπηρεσίες και τους φορείς της περιπτώσεως α΄ του άρθρου 1 του Ν. 4250/2014, είτε επικύρωση από δικηγόρο, όπως ρητά απαιτεί το τρίτο εδάφιο της περίπτωση β της παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 4250/2014. Επιπρόσθετα, οι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής, καταρρίπτονται άνευ άλλου τινός, καθώς η πληρότητα και η ορθότητα των εγγράφων που τεκμηριώνουν τη συμμόρφωση της τεχνικής προσφοράς εκάστου συμμετέχοντος οικονομικού φορέα, εξετάζεται στο παρόν στάδιο και όχι, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η αναθέτουσα αρχή, στο στάδιο της προσκόμισης των δικαιολογητικών κατακύρωσης του αναδειχθέντος προσωρινού αναδόχου. Εξάλλου, οι τυχόν πλημμέλειες επί των πιστοποιητικών που περιλαμβάνονται στην τεχνική προσφορά του οικονομικού φορέα, νομίμως προβάλλονται στην παρούσα φάση του διαγωνισμού, ενόψει και της αυτοτέλειας των σταδίων της διαγωνιστικής διαδικασίας. Επιπλέον, για τον ίδιο λόγο, είναι αβάσιμος ο ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας ότι η αξιολόγηση της νομιμότητας του περιεχομένου του φακέλου της τεχνικής προσφοράς της, καλύπτεται από την προσκόμιση απλώς του Τ.Ε.Υ.Δ. και της εγγυητικής συμμετοχής της σε αυτή τη φάση του διαγωνισμού. Όπως ήδη ειπώθηκε, το περιεχόμενο του φακέλου της τεχνικής της προσφοράς αξιολογείται και κρίνεται ως προς τη νομιμότητα και τη συμμόρφωσή του με τους όρους της διακήρυξης, αυτοτελώς, ενώ η διαπίστωση της συνδρομής των κριτηρίων καταλληλότητας στο πρόσωπο του υποψηφίου, κρίνεται κατά πάντα χρόνο και πρέπει να διατρέχει την προσφορά του συμμετέχοντος οικονομικού φορέα, από τη στιγμή της εκδήλωσης

ενδιαφέροντος και της συμμετοχής του στη διαδικασία με υποβολή προσφοράς, σε όλα τα ενδιάμεσα στάδια, μέχρι και την τυχόν κατακύρωση σε αυτόν του συμβατικού αντικειμένου (πρβλ. άρθρο 104 παρ. 1 σε συνδυασμό με το άρθρο 79 παρ. 5 του Ν. 4412/2016).

29.Επειδή, περαιτέρω, σχετικά με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό 1.Β), η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η παρεμβαίνουσα, δεν υπέβαλε ορθά και σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης, το πιστοποιητικό ISO 14001 της κατασκευάστριας εταιρείας ..... (του καθίσματος) και συγκεκριμένα, ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι: *«...υπέβαλε η συνυποψήφια εταιρεία...απλό φωτοαντίγραφο χωρίς καμία επικύρωση από δικηγόρο άρα δεν θα έπρεπε να έχει γίνει αποδεκτό. [...]. Η προσκόμιση πιστοποιητικού το οποίο δεν πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου ισοδυναμεί ουσιαστικά με τη μη προσκόμιση του αιτηθέντος πιστοποιητικού, ελλείπει μάλιστα κάποιας ρητής πρόβλεψης για την εν λόγω περίπτωση. Θα έπρεπε επομένως η προσφορά της εν λόγω εταιρείας να έχει απορριφθεί. Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για το πιστοποιητικό βραδουκαυστότητας της πολυουρεθάνης (αρ. δοκιμής 13-00044-GT-IST) όπου δεν υπάρχει καμία επικύρωση του αντιγράφου.»*. Επί του ανωτέρω προβαλλόμενου λόγου, η αναθέτουσα αρχή, με τις προαναφερθείσες απόψεις της ισχυρίστηκε όσα μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 27 της παρούσας και στα οποία παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων. Αντίστοιχα, τους ίδιους ισχυρισμούς επικαλείται η παρεμβαίνουσα (σελ. 7-8 της ασκηθείσας παρέμβασης), όπως αυτοί αναπτύχθηκαν στην ίδια ως άνω σκέψη 29 της παρούσας.

30.Επειδή, όπως προέκυψε από την επισκόπηση του φακέλου της υπόθεσης και των πληττόμενων με τον υπό κρίση λόγο προσφυγής, εγγράφων (βλ. συνημμένα στην προσφορά της παρεμβαίνουσας ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «ISO 14001.GOLDSIT.pdf» και «ΠΙΣΤ.ΒΡΑΔ.ΠΟΛΥΟΥΡΕΘΑΝΗΣ.pdf»), στα εν λόγω πιστοποιητικά, πράγματι υπάρχουν επικυρώσεις τόσο του υποβληθέντος ξενόγλωσσου αντιγράφου, όσο και της μετάφρασης αυτού στην ελληνική. Ωστόσο, για τους λόγους που εκτέθηκαν αναλυτικά στη σκέψη 28, τα

οποία ισχύουν *mutatis mutandis* και εν προκειμένω, τα υπό κρίση πιστοποιητικά δεν υποβλήθηκαν νόμιμα από την παρεμβαίνουσα, υπό την έννοια ότι υπήρχε μεν επικύρωση επί των προσκομισθέντων αντιγράφων, ωστόσο αυτή δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του νόμου και της διακήρυξης.

31. Επειδή, τέλος, σχετικά με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό 1.Γ), η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι: «*Τέλος η συνυποψήφια εταιρεία ..... υπέβαλε ξενόγλωσσα ιδιωτικά έγγραφα μεταφρασμένα στην ελληνική γλώσσα. Για να γίνει αποδεκτό ένα τέτοιο έγγραφο από την επιτροπή διαγωνισμού θα πρέπει η επίσημη μετάφραση να συνοδεύεται από επικυρωμένο αντίγραφο του πρωτότυπου του ξενόγλωσσου κειμένου και να έχει υποβληθεί είτε το πρωτότυπο έγγραφο της επίσημης μετάφρασης (ως ιδιωτικό έγγραφο) είτε επικυρωμένο αντίγραφο της. Ωστόσο η εταιρεία ..... υπέβαλε μη επικυρωμένα αντίγραφα των επίσημων μεταφράσεων αφού σε κάθε έγγραφο υπάρχει μία μόνο επικύρωση (η οποία εμπίπτει στην περίπτωση της παραπάνω παραγράφου 1α) από δικηγόρο η οποία αφορά την επικύρωση του ξενόγλωσσου κειμένου ως επικυρωμένου αντιγράφου του πρωτοτύπου. Ακόμα και αν ισχυρισθεί κάποιος ότι η μοναδική αυτή σε κάθε έγγραφο επικύρωση αφορά το ιδιωτικό έγγραφο της επίσημης μετάφρασης τότε αναγκαστικά το ξενόγλωσσο κείμενο που την συνοδεύει (αφού δεν υπάρχει άλλη επικύρωση) δεν είναι επικυρωμένο αντίγραφο του πρωτοτύπου. Για τους λόγους αυτούς τα μεταφρασμένα στην ελληνική γλώσσα ιδιωτικά έγγραφα τα οποία υπέβαλε η εταιρεία ..... δεν θα έπρεπε να έχουν γίνουν αποδεκτά και η προσφορά της θα έπρεπε να έχει απορριφθεί. Αυτά τα ιδιωτικά έγγραφα είναι: α) Πιστοποιητικό βραδυκαυστότητας υφάσματος EN 1021 (αρ. δοκιμής MT20160017) β) πιστοποιητικό αντοχής υφάσματος EN ISO 12947 (αρ. δοκιμής 008671) και γ) πιστοποιητικό ISO 14001 της εταιρείας ..... Για τους ανωτέρω λόγους θα έπρεπε να απορριφθεί η προσφορά της συνυποψήφιας εταιρείας.».* Επί του ανωτέρω προβαλλόμενου λόγου, η αναθέτουσα αρχή, με τις προαναφερθείσες απόψεις της υποστήριξε ομοίως, όσα αναφέρονται ανωτέρω στη σκέψη 27 της παρούσας. Σχετικά δε με τον ανωτέρω λόγο, η

Αριθμός Απόφασης: 295/2019

παρεμβαίνουσα κάνει ρητή αναφορά (σελ. 8-9) στις επικυρώσεις των υποβληθέντων από αυτήν αντιγράφων των πληττόμενων από την προσφεύγουσα πιστοποιητικών, καθώς και τις επικυρώσεις των μεταφράσεων επ' αυτών, καταλήγοντας ότι: *«Αδυνατώ να αντιληφθώ τι λείπει και πού είναι η αιτίαση. Η μετάφραση και η επικύρωση είναι απολύτως νόμιμη και πλήρης»*.

32. Επειδή, αναφορικά με τον πρώτο υπό 1.Γ) λόγο προσφυγής, από την εξέταση των υποβληθέντων εκ μέρους της παρεμβαίνουσας πιστοποιητικών (βλ. συνημμένα στην προσφορά της παρεμβαίνουσας ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «EN 1021.1.2.BPAΔΥ.ΥΦΑΣΜ.pdf», «EN 12947.ΤΡΙΒΗ ΥΦΑΣΜ.pdf», «ISO 14001.GOLDSIT.pdf»), προέκυψε ότι επί εκάστου υποβληθέντος ξενόγλωσσου αντιγράφου, ανευρίσκεται πράγματι επίκυρωση του επικυρούντος δικηγόρου, όπως άλλωστε και επί του ελληνικού κειμένου της μετάφρασης. Ωστόσο, όπως ήδη εκτέθηκε αναλυτικά και ανωτέρω, διαπιστώθηκε κατά την κρίση του οικείου Κλιμακίου, πλημμέλεια στην επικύρωση των ξενόγλωσσων αντιγράφων, καθώς αυτή έλαβε χώρα επί απλού φωτοαντιγράφου απλών ιδιωτικών έγγραφων, τα οποία δεν έφεραν ούτε θεώρηση από τις υπηρεσίες και τους φορείς της περιπτώσεως α' του άρθρου 1 του Ν. 4250/2014, ούτε επικύρωση από δικηγόρο, όπως ρητά απαιτεί το τρίτο εδάφιο της περίπτωση β της παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν. 4250/2014. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, τα υποβληθέντα από την παρεμβαίνουσα πιστοποιητικά, δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις νόμιμης επικύρωσής τους, όπως προβλέπεται από τον νόμο και τη διακήρυξη και ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος προσφυγής, υπό 1.Α), Β) και Γ), πρέπει να γίνει δεκτός και αντίστοιχα, να απορριφθούν ως αβάσιμοι οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής και της παρεμβαίνουσας.

33. Επειδή, σχετικά με τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό 2.Α), η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η παρεμβαίνουσα, δεν προσκόμισε το απαιτούμενο από τη διακήρυξη (βλ. σκέψη 21 της παρούσας), πιστοποιητικό ακουστικής συμπεριφοράς καθίσματος (βλ. συνημμένο στην προσφορά της παρεμβαίνουσας ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «EN

20354.ΑΚΟΥΣΤ.ΣΥΜΠΕΡ.pdf»), «...πλην όμως το πιστοποιητικό ακουστικής συμπεριφοράς (υπ.αριθμ. Η1/2014) το οποίο υπέβαλλε αφορά κάθισμα του οποίου η πλάτη του είναι εξ ολοκλήρου ντυμένη με ύφασμα εκτός από το πίσω κάτω μέρος στο οποίο υπάρχει μεταλλικό κάλυμμα σύμφωνα με την περιγραφή του δοκιμίου το οποίο μετρήθηκε (3η σελίδα του αρχείου του πιστοποιητικού, 2 σελίδα του εγγράφου) «Η πλάτη επενδύεται με ύφασμα και στο κάτω μέρος της πλάτης υπάρχει μεταλλικό κάλυμμα (το πίσω μέρος της επενδύεται και από ξύλο ή από χυτοκαλουπωτό κέλυφος πολυπροπυλενίου)». Δηλαδή το δοκίμιο που μετρήθηκε είχε στο πίσω μέρος της πλάτης ύφασμα και μέταλλο αλλά θα μπορούσε εναλλακτικά να πάρει και επένδυση ξύλου ή και κέλυφος πολυπροπυλενίου. Στο πιστοποιητικό υπάρχει μία μόνο μέτρηση (ένα σετ αποτελεσμάτων) άρα δεν έγινε μέτρηση και για τις εναλλακτικές, εντός της παρένθεσης, περιπτώσεις επένδυσης της πλάτης.

Όμως είναι διαφορετική η ακουστική συμπεριφορά ενός καθίσματος που έχει πλάτη ντυμένη με ύφασμα στο πίσω μέρος από τη ακουστική συμπεριφορά καθίσματος με πλαστικό κέλυφος στο πίσω μέρος αφού το ύφασμα και το πλαστικό έχουν ως υλικά διαφορετική ηχοαπορρόφηση. Επομένως η εταιρεία ..... δεν υπέβαλε πιστοποιητικό ακουστικής συμπεριφοράς για το κάθισμα το οποίο έχει προδιαγραφεί στη διακήρυξη και το οποίο δηλώνει ότι προσφέρει αλλά ένα πιστοποιητικό το οποίο αφορά διαφορετικό κάθισμα με άλλα τεχνικά χαρακτηριστικά (ύφασμα στη πλάτη).

Συνεπώς δεν έχει υποβάλει το επί ποινή αποκλεισμού αξιότιμο πιστοποιητικό ακουστικής συμπεριφοράς για το κάθισμα που προσφέρει και θα έπρεπε να έχει αποκλεισθεί.». Επί του ανωτέρω προβαλλόμενου λόγου, η αναθέτουσα αρχή, με τις απόψεις της ισχυρίστηκε όσα μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 27 της παρούσας. Η παρεμβαίνουσα δε, ισχυρίζεται στη σελ. 9 της παρέμβασής της, ότι: «[...]. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι δεν εξετάστηκε μόνο ένα κάθισμα, όπως αναληθώς ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, αλλά 12 (όπως φαίνεται και στα σχήματα που συνοδεύουν το πιστοποιητικό). Εξ άλλου, όπως αναφέρεται παραπάνω, στο πίσω μέρος φέρει επένδυση είτε από ύφασμα είτε από ξύλο, είτε από χυτοκαλουπωτό κέλυφος προπυλενίου. Είναι

χαρακτηριστική η διατύπωση «και». Η πλάτη δεν φέρει μόνο ύφασμα επί της πολουρεθάνης αλλά «και» ξύλο ή χυτοκαλουπωτό κέλυφος πολυπροπυλενίου. Η κάλυψη δε των καθισμάτων αυτών με τα παραπάνω υλικά καθιστά την ηχοαπορροφητική ικανότητα τους ίδια – μη επηρεαζόμενη από το υποκείμενο υλικό. Διαφορετικά, το ίδιο το εργαστήριο που τα μνημονεύει (αφού τα χρησιμοποίησε ΟΛΑ στο τεστ) θα ανέφερε τυχόν διαφοροποιήσεις ως προς την ηχοαπορροφητική ικανότητα ή θα τα εξέταζε χωριστά.».

34. Επειδή, μετά από μελέτη των εκατέρωθεν ισχυρισμών, αλλά και του πληττόμενου πιστοποιητικού, προέκυψαν τα εξής. Σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο επίμαχο πιστοποιητικό: «[...]. Η πλάτη του καθίσματος έχει διαστάσεις 460,0x665,0mm. Το πληρωτικό υλικό της πλάτης είναι από αφρώδη καλουπωτή πολουρεθάνη, μέσου πάχους 100mm, και πυκνότητας έως 55kg/m³, κατά δήλωση του εντολέα. Η πλάτη επενδύεται από ύφασμα και στο πίσω κάτω μέρος της υπάρχει μεταλλικό κάλυμμα (το πίσω μέρος της επενδύεται και από ξύλο ή από χυτοκαλουπωτό κέλυφος πολυπροπυλενίου). [...]», δεν συνήχθη με βεβαιότητα, εάν τα τρία υλικά (ύφασμα, ξύλο και χυτοκαλουπωτό κέλυφος προπυλενίου) συνυπήρχαν στα δώδεκα (12) καθίσματα που έγιναν αντικείμενο δοκιμής, ή εάν κάθε ένα από αυτά, διέθετε πράγματι διαφορετικό υλικό, κατά τρόπο που θα μπορούσε να επηρεαστεί η ακουστική συμπεριφορά εκάστου, ώστε να τεθεί ζήτημα μη συμμόρφωσης των προσφερόμενων ειδών με τον επίμαχο όρο της διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση όμως και σύμφωνα με τον ρητό όρο της διακήρυξης: «Τα πιστοποιητικά του καθίσματος πρέπει να πιστοποιούν το συγκεκριμένο κάθισμα το οποίο μετρήθηκε και όχι με δυνατότητα παραλλαγών π.χ. κάθισμα είτε με πλάτη πλαστική είτε με υφασμάτινη είτε με ξύλινη κλπ.». Όπως συνάγεται συνεπώς, το υποβληθέν από την παρεμβαίνουσα πιστοποιητικό ακουστικής συμπεριφοράς, δεν πληρούσε τον όρο αυτό της διακήρυξης, καθώς, δεν αφορούσε δοκιμή καθίσματος με χυτοκαλουπωτό κέλυφος από πολυπροπυλένιο, το οποίο μάλιστα θα πρέπει να είναι φέρον σκελετός και όχι απλό κάλυμμα (σε αντίθεση με τα αναφερόμενα στο επίμαχο πιστοποιητικό «...Η πλάτη επενδύεται από ύφασμα και στο πίσω

κάτω μέρος της υπάρχει μεταλλικό κάλυμμα (το πίσω μέρος της επενδύεται και από ξύλο ή από χυτοκαλουπωτό κέλυφος πολυπροπυλενίου).»), αλλά καθίσματα, των οποίων η επένδυση της πλάτης ήταν εξ ολοκλήρου από ύφασμα. Συνεπώς, σύμφωνα με την αρχή της τυπικότητας των όρων της διακήρυξης (βλ. σκέψη 24 επ. της παρούσας), το προσκομισθέν πιστοποιητικό δεν αφορούσε προσφερόμενο είδος που συμμορφωνόταν με τις τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης και σε κάθε περίπτωση, τα καθίσματα που μετρήθηκαν αφορούσαν παραλλαγές του ζητούμενου από τη διακήρυξη, είδους, κατά παράβαση ρητών όρων της. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, το εν λόγω πιστοποιητικό έχει υποβληθεί πλημμελώς και κατά παράβαση των όρων της διακήρυξης, από την παρεμβαίνουσα.

35. Επειδή, σχετικά με τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό 2.Β), η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η παρεμβαίνουσα, δεν προσκόμισε το απαιτούμενο από τη διακήρυξη (βλ. σκέψη 21 της παρούσας), πιστοποιητικό μηχανικών αντοχών του προσφερόμενου καθίσματος (βλ. συνημμένο στην προσφορά της παρεμβαίνουσας ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «EN 12727.PLUS.MT.01.WT.pdf»), το οποίο πρέπει «...εκτός των άλλων να διαθέτει α) πλαστικό κέλυφος (κέλυφος πολυπροπυλενίου) στο πίσω μέρος της πλάτης το οποίο να είναι φέρον σκελετός (και όχι απλό κάλυμμα) και β) η αυτόματη ανάκλιση της έδρας να γίνεται με ελατήρια (και όχι με την βαρύτητα).», όπως διεξοδικά αναλύει στις σελ. 16-20 της κρινόμενης προσφυγής της, επισημαίνοντας ιδιαίτερα ότι: «*Η εταιρεία ..... προσέφερε, σύμφωνα με την τεχνική της προσφορά, κάθισμα το οποίο σύμφωνα με δήλωσή της συμμορφώνεται στις δύο παραπάνω απαιτήσεις πλην όμως το πιστοποιητικό αντοχής (EN 12727, Ε.Δ. 020414, για το κάθισμα PLUS μοντέλο MT.01 και MT.01.WT) του καθίσματος το οποίο υπέβαλλε αφορά κάθισμα το οποίο σύμφωνα με την περιγραφή του δοκιμίου το οποίο μετρήθηκε (στην 7η σελίδα του αρχείου του πιστοποιητικού, σελ 4 από 9 του πιστοποιητικού) «Η πλάτη επενδύεται από ύφασμα και στο πίσω κάτω μέρος της υπάρχει μεταλλικό κάλυμμα (το πίσω μέρος της επενδύεται και από ξύλο ή από πλαστικό καπάκι*

πολυπροπυλενίου)». Άρα όταν μπαίνει το πλαστικό καπάκι πολυπροπυλενίου πρόκειται για απλό πλαστικό κάλυμμα του πίσω μέρους της πλάτης και όχι για φέρον σκελετό του καθίσματος. Αυτό αποδεικνύεται και από την από 10/8/2018 γνωμοδότηση του ίδιου του Εργαστηρίου Ποιοτικού Ελέγχου της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών του ΤΕΙ Θεσσαλίας, το οποίο εξέδωσε το πιστοποιητικό αντοχής, με θέμα «Συμβολή στοιχείων επικάλυψης της έδρας και της πλάτης στην μηχανική αντοχή» όπου ρητά αναφέρει ότι για το κάθισμα PLUS και ειδικότερα για τα μοντέλα «MT.01», «MT.01.WT», «W» και «W.WT», οι επικαλύψεις με ξύλο, πλαστικό ή άλλο υλικό στο πίσω μέρος της πλάτης δεν επηρεάζουν τις μηχανικές αντοχές του καθίσματος «μιας και η συμβολή τους είναι αμελητέα στην κατασκευή των μερών (πλάτη και κάθισμα) και έχουν καθαρά προστατευτικό από εκδορές χαρακτήρα». Άρα το πλαστικό κέλυφος είναι απλό κάλυμμα και όχι φέρον σκελετός γιατί τότε η συμβολή του στις μηχανικές αντοχές του καθίσματος θα ήταν καθοριστική και κρίσιμη. Αυτό γίνεται φανερό και οπτικά από τις φωτογραφίες του προσπέκτ του εν λόγω καθίσματος.». Επί του ανωτέρω προβαλλόμενου λόγου, η αναθέτουσα αρχή, με τις απόψεις της υποστήριξε όσα αναφέρονται ανωτέρω στη σκέψη 27 της παρούσας. Η παρεμβαίνουσα, αντικρούει τους ανωτέρω ισχυρισμούς της προσφεύγουσας στις σελ. 9-10 της παρέμβασής της, καταλήγοντας ότι: «[...]. Κατά τα λοιπά, από κανένα στοιχείο του πιστοποιητικού δεν προκύπτει ότι το κέλυφος αυτό δεν αποτελεί τμήμα του φέροντος σκελετού. Ο κυρίως φέρων σκελετός αποτελείται από μέταλλο (όπως και στα καθίσματα της προσφεύγουσας) στο οποίο είναι πακτωμένο – βιδωμένο στερεά το χυτοκαλουπωτό κέλυφος πολυπροπυλενίου. Δεν πρόκειται για απλό «καπάκι» που απλά καλύπτει την πλάτη του καθίσματος. Πρόκειται για κέλυφος που «αγκαλιάζει» και τα πλάγια της πλάτης του καθίσματος, βιδωμένο πάνω στο μέταλλο, με το οποίο έτσι γίνεται «ένα σώμα», προστατεύοντας με τον τρόπο αυτό την υποκείμενη πολυουρεθάνη, αλλά και «δένοντας» το όλο κάθισμα.

Η συμμόρφωση των προσφερόμενων καθισμάτων με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, **σε αυτή την φάση του διαγωνισμού**, αποδεικνύεται ΜΟΝΟ από το ΤΕΥΔ που αποτελεί υπεύθυνη δήλωση.

Σε κάθε περίπτωση και προς άρση κάθε αμφισβήτησης δεσμεύομαι να προσκομίσω σαφέστερο πιστοποιητικό εάν και εφόσον ανακηρυχτώ μειοδότης και αμφισβητηθούν τα παραπάνω.».

36. Επειδή, ύστερα από ενδελεχή επισκόπηση του φακέλου της υπόθεσης, αλλά και των όσων αναφέρονται στο επίμαχο πιστοποιητικό, λεκτέα τυγχάνουν τα ακόλουθα. Στο υπό κρίση πιστοποιητικό υπάρχουν οι εξής αναφορές: «[...]. Το κάθισμα είναι κατασκευασμένο από μια σύνθετη κατασκευή. Ο σκελετός της έδρας και της πλάτης είναι συνδυασμός ξύλου και μετάλλου. Το πληρωτικό υλικό της έδρας και της πλάτης είναι από αφρώδη, καλουπωτή πολυουρεθάνη. Η εξωτερική επένδυση της έδρας είναι κάτω και πάνω από ύφασμα (το κάτω μέρος της επιπλέον, επενδύεται από ξύλινη επιφάνεια, διάτρητη ή ενιαία, ή από πλαστικό καπάκι πολυπροπυλενίου). Η έδρα αναδιπλώνεται αυτόματα με τη χρήση της βαρύτητας (είτε με τη χρήση συστήματος διπλών ελατηρίων τα οποία είναι τοποθετημένα εσωτερικά σε ειδική υποδοχή). Η πλάτη επενδύεται από ύφασμα και στο πίσω κάτω μέρος της υπάρχει μεταλλικό κάλυμμα (το πίσω μέρος της επενδύεται και από ξύλο ή από πλαστικό καπάκι πολυπροπυλενίου). [...]». Όπως συνάγεται συνεπώς, από τα ανωτέρω εκτεθέντα, πράγματι καίτοι οι έννοιες «καπάκι» και «κέλυφος» δεν είναι εννοιολογικά ταυτόσημες, εν προκειμένω, χρησιμοποιήθηκαν για να δηλώσουν το ίδιο ακριβώς πράγμα, όπως ορθά υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα, αφού η διατύπωση στα δύο υπό κρίση πιστοποιητικά (πιστοποιητικό ακουστικότητας καθίσματος και πιστοποιητικό μηχανικής αντοχής) είναι πανομοιότυπη («...ή από χυτοκαλουπωτό κέλυφος πολυπροπυλενίου...», «...ή από πλαστικό καπάκι πολυπροπυλενίου...» αντίστοιχα). Ομοίως, όμως, δεν μπορεί να συναχθεί με βεβαιότητα κατά την κρίση του Κλιμακίου και η ορθότητα του ισχυρισμού της προσφεύγουσας, όπως αυτή επικαλείται τη συνημμένη στην προσφυγή της από 10.08.2018 Γνωμοδότηση του Τμήματος Σχεδιασμού και Τεχνολογίας Ξύλου και Επίπλου της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών, με θέμα: «Συμβολή στοιχείων επικάλυψης της έδρας και της πλάτης στην μηχανική αντοχή» (βλ. ανωτέρω σκέψη 35 της παρούσας), όπως βάσιμα υποστήριξε και η παρεμβαίνουσα στις

σελ. 10-11 της ασηθείσας παρέμβασης. Εντούτοις, όπως αναπτύχθηκε και ανωτέρω, προκύπτει αβίαστα ότι το υποβληθέν πιστοποιητικό αφορούσε καθίσματα, τα οποία αναδιπλώνονται αυτόματα με τη χρήση της βαρύτητας και όχι με τη χρήση συστήματος διπλών ελατηρίων, όπως απαιτούσαν οι τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης και σε κάθε περίπτωση διαπιστώθηκε και εν προκειμένω, παραβίαση της ρητής διάταξης της διακήρυξης ότι: *«Τα πιστοποιητικά του καθίσματος πρέπει να πιστοποιούν το συγκεκριμένο κάθισμα το οποίο μετρήθηκε και όχι με δυνατότητα παραλλαγών π.χ. κάθισμα είτε με πλάτη πλαστική είτε με υφασμάτινη είτε με ξύλινη κλπ.»*, σε αντίθεση με όσα, όλως αβάσιμα υποστηρίζει σχετικά η παρεμβαίνουσα στη σελ. 11 της παρέμβασής της. Απορριπτέως, περαιτέρω, τυγχάνει και ο ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας ότι η προσκόμιση του Τ.Ε.Υ.Δ. καλύπτει τη συμμόρφωση των προσφερόμενων ειδών με τους όρους της διακήρυξης, για τους λόγους που εκτέθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 28 της παρούσας. Συνεπώς, σύμφωνα με την αρχή της τυπικότητας των όρων της διακήρυξης (βλ. σκέψη 24 επ. της παρούσας), το προσκομισθέν πιστοποιητικό δεν αφορούσε προσφερόμενο είδος που συμμορφωνόταν με τις τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης και σε κάθε περίπτωση, τα καθίσματα που μετρήθηκαν αφορούσαν παραλλαγές του ζητούμενου από τη διακήρυξη, είδους, κατά παράβαση ρητών όρων της. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, το εν λόγω πιστοποιητικό έχει υποβληθεί πλημμελώς και κατά παράβαση των όρων της διακήρυξης, από την παρεμβαίνουσα.

37. Επειδή, αναφορικά με τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό 2.Γ), η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η παρεμβαίνουσα, *«...προσέφερε ύφασμα της σειράς VIP από την εταιρεία ..... (όπως φαίνεται και στο πιστοποιητικό βραδυκαυστότητας EN 1021, αρ. δοκιμής MT20160017) το οποίο σύμφωνα με δήλωση της ..... έχει το ζητούμενο βάρος των 400gr/m2 [Τεχνικές Προδιαγραφές ....., σελ.2).*

Όμως, σύμφωνα τόσο με τον κατάλογο της κατασκευάστριας εταιρείας ..... όσο και από τις τεχνικές προδιαγραφές του υφάσματος VIP οι

οποίες είναι διαθέσιμες προς επαλήθευση στην επίσημη ιστοσελίδα της εταιρείας ..... και συγκεκριμένα στον σύνδεσμο «www.luksteks.com/sayfa-vip-1037.html» (σας επισυνάπτουμε το σχετικό απόσπασμα από τον υπολογιστή μας) το συγκεκριμένο ύφασμα έχει βάρος 285gr/m² και όχι 400gr/m² όπως απαιτεί η διακήρυξη και δηλώνει η ..... ότι έχει το προσφερόμενο από αυτήν μαξιλάρι.

Συνεπώς η εταιρεία ..... προσφέρει στην πραγματικότητα ύφασμα εκτός των ζητούμενων τεχνικών προδιαγραφών (παρόλο που δηλώνει συμμόρφωση) και θα έπρεπε να έχει αποκλεισθεί.

Επιπροσθέτως, ακόμη και αν η εταιρεία ..... είναι σε θέση να προσκομίσει ύφασμα της σειράς VIP από την εταιρεία ..... βάρους 400gr/m² σύμφωνα με την απαίτηση της διακήρυξης, βάση κάποιας ειδικής συμφωνίας που ίσως να έχει κάνει με την κατασκευάστρια εταιρεία, τότε τα πιστοποιητικά του υφάσματος που έχει υποβάλει δεν θα έπρεπε να γίνουν αποδεκτά αφού αυτά αφορούν το τυποποιημένο προϊόν – ύφασμα VIP –βάρους 285gr/m². Άρα και σε αυτήν την περίπτωση δεν έχει προσκομίσει πιστοποιητικά για ύφασμα VIP με βάρος 400gr/m² και θα έπρεπε να έχει αποκλεισθεί.». Επί του ανωτέρω προβαλλόμενου λόγου, η αναθέτουσα αρχή, με τις απόψεις της ισχυρίστηκε όσα μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 27 της παρούσας. Αντίστοιχα, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται στις σελ. 11-12 της παρέμβασής της, ότι: «[...]. Τα πιστοποιητικά που προσκόμισα είναι απολύτως εντός των προδιαγραφών της Διακήρυξης.».

38.Επειδή, μετά από τον έλεγχο των υποβληθέντων αρχείων της παρεμβαίνουσας, αλλά και των εκατέρωθεν ισχυρισμών που προβλήθηκαν, πρέπει να γίνουν οι εξής αναφορές. Σε αντίθεση με τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, όπως συνάγεται από το υποβληθέν έντυπο τεχνικής προσφοράς της (βλ. συνημμένο στην προσφορά της παρεμβαίνουσας ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΤΠ151018.Υ.pdf»), σε συνδυασμό με τα υποβληθέντα αρχεία με τίτλο «EN 1021.1.2.BPAΔΥ.ΥΦΑΣΜ.pdf», «EN 12947.TPIBH ΥΦΑΣΜ.pdf», το προσφερόμενο από την παρεμβαίνουσα

κάθισμα, πληροί την εν λόγω απαίτηση των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης, καθώς έχει το ζητούμενο βάρος των 400gr/m². Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, δεν ανευρέθη στα προσκομισθέντα έγγραφα και στοιχεία της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, η επικαλούμενη από αυτήν βεβαίωση της κατασκευάστριας του υφάσματος εταιρείας, ..., δυνάμει της οποίας να βεβαιώνεται ότι: «...το ύφασμα τύπου VIP το οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί ως επένδυση για την αίθουσα συνεδριάσεων του Επικυρίου Πολιτιστικού Κέντρου θα έχει βάρος 400gr/m². Επίσης η ..... βεβαιώνει ότι όλα τα υφάσματα παραγωγής της μπορούν να παραχθούν με διαφορετικά χαρακτηριστικά ως προς το βάρος, σύμφωνα με την απαίτηση του πελάτη και τις ανάγκες του κάθε πρότζεκτ.». Ωστόσο, καίτοι δεν διαπιστώθηκε η ορθότητα του ανωτέρω ισχυρισμού της παρεμβαίνουσας, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα και η ορθότητα της αντίστοιχης αιτίας της προσφεύγουσας εν προκειμένω, αφού, σύμφωνα με το περιεχόμενο των σχετικών εγγράφων της προσφοράς της παρεμβαίνουσας (βλ. συνημμένα στην προσφορά της παρεμβαίνουσας ηλεκτρονικά αρχεία με τίτλο «ΤΠ151018.Υ.pdf», «EN 1021.1.2.ΒΡΑΔΥ.ΥΦΑΣΜ.pdf» και «EN 12947.ΤΡΙΒΗ ΥΦΑΣΜ.pdf» και «ΤΕΧΝ.ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ.Υ-2.pdf»), δεν προέκυψε κάτι διαφορετικό, σε σχέση με τα δηλούμενα από αυτήν και δη ότι πράγματι το προσφερόμενο από αυτήν ύφασμα, έχει όντως παραμετροποιηθεί και προσαρμοστεί στις ανάγκες της διακήρυξης του εν λόγω διαγωνισμού, κατά τρόπο ώστε να έχει βάρος 400 gr/m². Εξάλλου, τον ανωτέρω ισχυρισμό της παρεμβαίνουσας, έμμεσα παραδέχεται και η προσφεύγουσα, υποστηρίζοντας ότι ακόμα και σε περίπτωση ειδικής συμφωνίας της παρεμβαίνουσας με την ανωτέρω κατασκευάστρια εταιρεία, εφόσον το προσφερόμενο από την παρεμβαίνουσα προϊόν δεν είναι το τυποποιημένο, βάρους 285 gr/m², η προσκομισθείσα πιστοποίηση πάσχει και δεν συμμορφώνεται με τους όρους της διακήρυξης. Ο εν λόγω ισχυρισμός της προσφεύγουσας όμως, δεν αποδείχθηκε και συνεπώς, κρίνεται απορριπτέος ως αόριστος.

39. Επειδή, περαιτέρω, αναφορικά με τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό 2.Δ), η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η παρεμβαίνουσα, «...δεν υπέβαλε το απαιτούμενο από την διακήρυξη πιστοποιητικό βραδυκαυστότητας EN 6095. Αντί αυτού υπέβαλε πιστοποιητικό βραδυκαυστότητας πολυουρεθάνης κατά 95/28/EC – FMVSS 302 & CMVSS (αρ.δοκιμής 13-00044-CT-IST) το οποίο κατά δήλωσή της είναι «ισοδύναμο του EN 60695-2-2» (ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ....., σελ.3).

Στην πραγματικότητα όμως το πιστοποιητικό κατά 95/28/EC – FMVSS 302 & CMVSS αφορά στη συμπεριφορά στη καύση των υλικών που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό κατασκευής οχημάτων με ρόδες (ταπητσαρίες αυτοκινήτων), όπως αναφέρεται ρητά και στο ίδιο το πιστοποιητικό, και μετράει πολυουρεθάνη πάχους 6cm σε αντίθεση με το πιστοποιητικό EN 6095 στο οποίο μετριέται η πολυουρέθανη πάνω στο ίδιο το κάθισμα το οποίο προσφέρεται από τον κάθε διαγωνιζόμενο, στο εφαρμοσμένο πάχος, σχήμα, στερέωση κ.λ.π.

Πρόκειται δηλαδή για δύο τελείως διαφορετικές, μη συγκρίσιμες μετρήσεις, με την δεύτερη (τη ζητούμενη ρητά από την διακήρυξη κατά EN 6095) να πραγματοποιείται πάνω στο συγκεκριμένο προϊόν το οποίο ο διαγωνιζόμενος προσφέρει. Άρα ο ισχυρισμός της ..... ότι το πιστοποιητικό που υπέβαλε είναι ισοδύναμο με το ζητούμενο δεν ισχύει.

Συνεπώς θα έπρεπε να έχει αποκλεισθεί η προσφορά της εταιρείας .....». Επί του ανωτέρω προβαλλόμενου λόγου, η αναθέτουσα αρχή, με τις απόψεις της ισχυρίστηκε όσα μνημονεύονται ανωτέρω στη σκέψη 27 της παρούσας. Αντίστοιχα, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται στη σελ. 12 της παρέμβασής της, ότι: «Σχετικά με το πιστοποιητικό EN 6095 τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα γνωρίζει ότι το συγκεκριμένο πιστοποιητικό δεν υφίσταται και το πιστοποιητικό που προσκόμισα είναι ισοδύναμο με το αιτούμενο.

Το ίδιο απάντησε και η Επιτροπή Διαγωνισμού (αναρτήθηκε στο ΕΣΗΔΗΣ την 11.10.2018) σε διευκρινιστικό υπόμνημά μου: «Για την βραδυκαυστότητα απαιτούνται τα πιστοποιητικά που αναφέρονται στην παράγραφο για το ύφασμα δηλαδή: B5 EN 1021-1:2006, BS EN 1021-2:2006. Επίσης για την

βραδυκαυστότητα του πληρωτικού υλικού (πολυουρεθάνης) απαιτείται το EN 60695-2 (εκ παραδρομής ήταν το EN 6095-2-2). Ως προς τα υπόλοιπα πιστοποιητικά ισχύουν ότι απαιτούνται στις τεχνικές προδιαγραφές, τα ίδια ή ισοδύναμα τους». [...]».

40. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων ισχυρισμών, πρέπει να ειπωθούν τα ακόλουθα. Όπως προκύπτει από το υποβληθέν έντυπο τεχνικής προσφοράς της (βλ. συνημμένο στην προσφορά της παρεμβαίνουσας ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΠΙΣΤ.ΒΡΑΔ.ΠΟΛΥΟΥΡΕΘΑΝΗΣ.pdf»), σε συνδυασμό με το υποβληθέν αρχείο με τίτλο «ΤΕΧΝ.ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ.Υ-4.pdf», το υποβληθέν από την παρεμβαίνουσα πιστοποιητικό βραδυκαυστότητας πολυουρεθάνης, δεν πληροί την εν λόγω απαίτηση των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης, καθώς δεν μπορεί να θεωρηθεί ισοδύναμο του κατ' αρχήν ζητούμενου πιστοποιητικού EN 60695-2. Σε συνέχεια αυτού, η αναφορά της παρεμβαίνουσας στις από 11.10.2018 χορηγηθείσες διευκρινίσεις της αναθέτουσας αρχής, οι οποίες κοινοποιήθηκαν μέσω της μέσω της «επικοινωνίας» του Διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ., δεν είναι ορθή. Η αναθέτουσα αρχή, δεν ομολογεί, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η παρεμβαίνουσα ότι το πιστοποιητικό EN 60695 δεν υφίσταται, αλλά ότι υπήρχε πρόδηλο σφάλμα κατά την αναγραφή του στον σχετικό όρο της διακήρυξης, ως «EN 6095-2-2», αντί του ορθού «EN 60695-2». Επιπλέον, από την ίδια τη διατύπωση των διευκρινίσεων, θα μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ως προς τα υπόλοιπα απαιτούμενα πιστοποιητικά μπορούν να προσκομίζονται τα ίδια ή ισοδύναμά τους, ενώ για τη βραδυκαυστότητα του πληρωτικού υλικού (πολυουρεθάνης) απαιτείται αποκλειστικά και μόνο το πιστοποιητικό EN 60695-2, ενδεχομένως γιατί δεν υπάρχει άλλο ισοδύναμό του. Ακόμα όμως και στην περίπτωση που πράγματι υιοθετηθεί η άποψη ότι μπορούσε πράγματι ο συμμετέχων οικονομικός φορέας να προσκομίσει ισοδύναμο πιστοποιητικό, το υποβληθέν από την παρεμβαίνουσα ως τέτοιο (βλ. συνημμένο στην προσφορά της παρεμβαίνουσας ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «ΠΙΣΤ.ΒΡΑΔ.ΠΟΛΥΟΥΡΕΘΑΝΗΣ.pdf»), πιστοποιεί τη βραδυκαυστότητα

διαφορετικών ειδών σε σχέση με τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη, αφού, όπως ρητά αναφέρεται στο σώμα αυτού, αφορά «...τη συμπεριφορά στην καύση υλικών που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό κατασκευής οχημάτων με ρόδες» και μάλιστα «...ωρισμένων κατηγοριών οχημάτων...». Ως εκ τούτου συνάγεται ότι πιστοποιεί τη βραδυκαυστότητα διαφορετικών υλικών και σε εντελώς διαφορετικές συνθήκες από τις ζητούμενες από τη διακήρυξη του εν λόγω διαγωνισμού και ως εκ τούτου, η προσφορά της παρεμβαίνουσας, έπρεπε να απορριφθεί για αυτόν τον λόγο.

41.Επειδή, κατά συνέπεια, ενόψει όλων των ανωτέρω εκτεθέντων στις σκέψεις 35-40, τα υποβληθέντα από την παρεμβαίνουσα πιστοποιητικά, δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις της διακήρυξης και ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος προσφυγής, υπό 2.Α), Β), Γ) και Δ), πρέπει να γίνει δεκτός και αντίστοιχα, να απορριφθούν ως αβάσιμοι οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής και της παρεμβαίνουσας.

42.Επειδή, τέλος, σχετικά με τον προβαλλόμενο λόγο της προσφυγής, υπό 2.Ε), οποίος αφορά την έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης, λεκτέα είναι τα εξής. Κατ' αρχήν επί του συγκεκριμένου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της και η παρεμβαίνουσα, στο κείμενο της ασκηθείσας παρέμβασής της, ουδεμία μνεία κάνουν σχετικά. Ωστόσο, σύμφωνα με τη θεωρία, η πλήρης απουσία αιτιολογίας στο σώμα της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία συνιστά εκτελεστή ατομική διοικητική πράξη, παραβιάζει ευθέως την υποχρέωση της διοίκησης να περιλαμβάνει αιτιολογία στις ατομικές διοικητικές πράξεις που εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 του Συντ. που ορίζει ότι: «Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με τον νόμο», αλλά και του άρθρου 17 παρ. 1 και 2 του ΚΔΔιαδ που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 2690/1999, το οποίο προβλέπει ότι: «1. Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη

διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της.

2. Η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης. 3. [...]». Συγκεκριμένα, αιτιολογία είναι, γενικά, η αναφορά των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν την έκδοση της διοικητικής πράξης και της ερμηνείας τους, η διαπίστωση ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται ή επιτρέπεται η έκδοση της πράξης κατ' εφαρμογή των κανόνων αυτών, η διαπίστωση της συνδρομής και η εκτίμηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών, καθώς και των σκέψεων του διοικητικού οργάνου που οδήγησαν στην έκδοση ή την άρνηση της έκδοσης της διοικητικής πράξης. Περαιτέρω, η υποχρέωση αιτιολογίας των διοικητικών πράξεων απορρέει από την ίδια την αρχή της νομιμότητας και την ανάγκη σεβασμού των δικαιωμάτων και των συμφερόντων του διοικουμένου. Για να είναι νόμιμη η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής. Δηλαδή δεν πρέπει να είναι αόριστη, πρέπει να αναφέρεται στη συγκεκριμένη περίπτωση και όχι κατά τρόπο γενικό στις νομικές διατάξεις, βάσει των οποίων εκδίδεται η πράξη, καθώς και να επαρκεί ποιοτικά και ποσοτικά για να θεμελιώσει το περιεχόμενο της διοικητικής πράξης. Η αιτιολογία προβλέπεται είτε από τον νόμο ρητά, οπότε συνιστά ουσιώδη τύπο της πράξης και πρέπει να περιέχεται έστω και συνοπτικά στο σώμα αυτής, είτε στην περίπτωση των δυσμενών πράξεων, από τη φύση της πράξης, οπότε αρκεί και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου. Παράλειψή της στην πρώτη περίπτωση συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, ενώ στη δεύτερη κατ' ουσίαν διάταξης νόμου. Όταν η Διοίκηση εκδίδει την πράξη αυτεπαγγέλτως, οφείλει να συγκεντρώσει και τα αποδεικτικά στοιχεία που συνιστούν την αιτιολογία της πράξεως. Αν ωστόσο η πράξη εκδίδεται κατόπιν αιτήσεως του διοικουμένου, τότε αυτός υποχρεούται να υποβάλλει και τα απαραίτητα δικαιολογητικά στοιχεία. Αν μια ατομική πράξη δεν φέρει την απαιτούμενη δικαιολογία τότε υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας που συνιστά και λόγο ακύρωσης, διότι η αιτιολογία αποτελεί έκφραση της αρχής της νομιμότητας της πράξης (ΣΤΕ 171/2002) («Διοικητικό

Δίκαιο», Απ. Γέροντας, Σ. Λύτρας, Πρ. Παυλόπουλος, Γλ. Σιούτη, Σ. Φλογαΐτης, εκδ. Σάκκουλα). Η νομολογία εξάλλου έχει κρίνει παγίως, ότι η απόφαση της αναθέτουσας σε δημόσιους διαγωνισμούς πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς και να βασίζεται σε συγκριτική εκτίμηση των προσόντων των διαγωνιζομένων (ΔΕφΑΘ (Ασφ) 90/2013, 223/2013, 809/2012, 828/2012, 430/2011, ΕΑ ΣΤΕ44/2010, 944/2007, 893/2005).

43. Επειδή, τέλος, η αιτιολογία απαιτείται να περιέχεται στο σώμα της πράξης μόνο όταν τούτο προβλέπεται ρητά στον νόμο (ΣΤΕ 1390/2014). Στην αντίθετη περίπτωση, που είναι και η συνηθέστερη, όπως εν προκειμένω, η αιτιολογία αρκεί να περιέχεται στον φάκελο που συνοδεύει την πράξη (ΣΤΕ 208/2012, 4027/2004). Πάντως, και στις περιπτώσεις πράξεων αιτιολογητέων στο σώμα τους, γίνεται δεκτό ότι η αιτιολογία μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου (ΣΤΕ 1286/2009, 3875/2008, 2705/2006, 2126/2000), όχι όμως να αναπληρώνεται εξ ολοκλήρου από αυτά (ΣΤΕ 1776/1956, 107/1945). Κατά συνέπεια, ενόψει των όσων αναλυτικά εκτέθηκαν ανωτέρω, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 70 «Ενημέρωση υποψηφίων και των προσφερόντων» του Ν. 4412/2016 και δοθέντος ότι η αιτιολογία προκύπτει και από τα στοιχεία του φακέλου, ο συγκεκριμένος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος ως αβάσιμος.

44. Επειδή, κατ' ακολουθίαν πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή.

45. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016).

46. Επειδή, πρέπει να απορριφθεί η ασκηθείσα παρέμβαση.

Για τους λόγους αυτούς

Αριθμός Απόφασης: 295/2019

Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 1639/2018 (ΑΔΑ: 7ΣΒ77ΛΩ-Β0Ι) Απόφαση (Απόσπασμα από το Πρακτικό της 50/21.12.2018 συνεδρίασης, θέμα 44ο: Έγκριση αξιολόγησης φακέλων – δικαιολογητικών επιτροπής διαγωνισμού επιλογής αναδόχου Σύμβασης Προμήθειας «ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΚΑΙ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ») της Οικονομικής Επιτροπής της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, δυνάμει της οποίας εγκρίθηκε ομόφωνα το υπ' αριθμ. 35/2018/09.11.2018 Πρακτικό της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Διαγωνισμών & Διαδικασιών Ανάθεσης Δημοσίων Συμβάσεων του Ν. 4412/2016 της Περιφερειακής Ενότητας Σάμου, κατά το μέρος που έκανε αποδεκτή τη συμμετοχή της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» και ήδη παρεμβαίνουσας στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, ήτοι αυτό της αποσφράγισης και αξιολόγησης των φακέλων οικονομικής προσφοράς για την ΟΜΑΔΑ 1 του διαγωνισμού.

Απορρίπτει την ασκηθείσα παρέμβαση.

Ορίζει την επιστροφή στην προσφεύγουσα του παραβόλου, ποσού δύο εξακοσίων ευρώ (600,00 €).

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2019 και εκδόθηκε στις 20 Μαρτίου 2019 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου

Νικόλαος Λιακασιδίας